

DESPĂRTIRE

Petru Plătică

DESPĂRTIRE

S-a rupt o frunză dintr-un pom
Și în văzduh se-nvârtă:
-Vai! Cad! Ajută-mă, te rog!
Nu vreau să plec, părinte!

Iar el săracul ca un om
Întinde brațele s-o prindă,
Nu izbutește, vântul o ia,
Și-o duce în grădină.

Și prinde jalnic a prâsni
De parcă vrea să moară,
Rămâne gol, răzleț și trist,
Chiar până-n primăvară.

Iar frunza cade pe pământ
Și în noroi se-neacă:
-Adio, viață și pom-sfânt,
Căci fiica ta iubită, pleacă...